

1. La articolul 75 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei. Circumstanța atenuantă nu se aplică în cazul săvârșirii următoarelor infracțiuni, dacă au produs un prejudiciu material: tâlhărie, piraterie, furt calificat, fraude comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice.”

2. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – (1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:

a) cel condamnat a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin două treimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 15 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

(conform CP actual) d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.

(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depășește 10 ani, sau a cel puțin jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) – d).

(3) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (1) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin jumătate, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(4) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca

executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o pătrime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin o treime, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(5) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiționate sau care au condus la respingerea acesteia și, în cazul admiterii, atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(6) Intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru condamnat.”

3. Articolul 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Înteruperea
cursului
prescripției
răspunderii penale**

Art. 155. – (1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe pentru fiecare faptă și persoană prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului în cadrul procesului penal.

(conform CP actual) (2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 154 este depășit cu încă jumătate.

(4) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale, cu respectarea dispozițiilor alin. (3).”

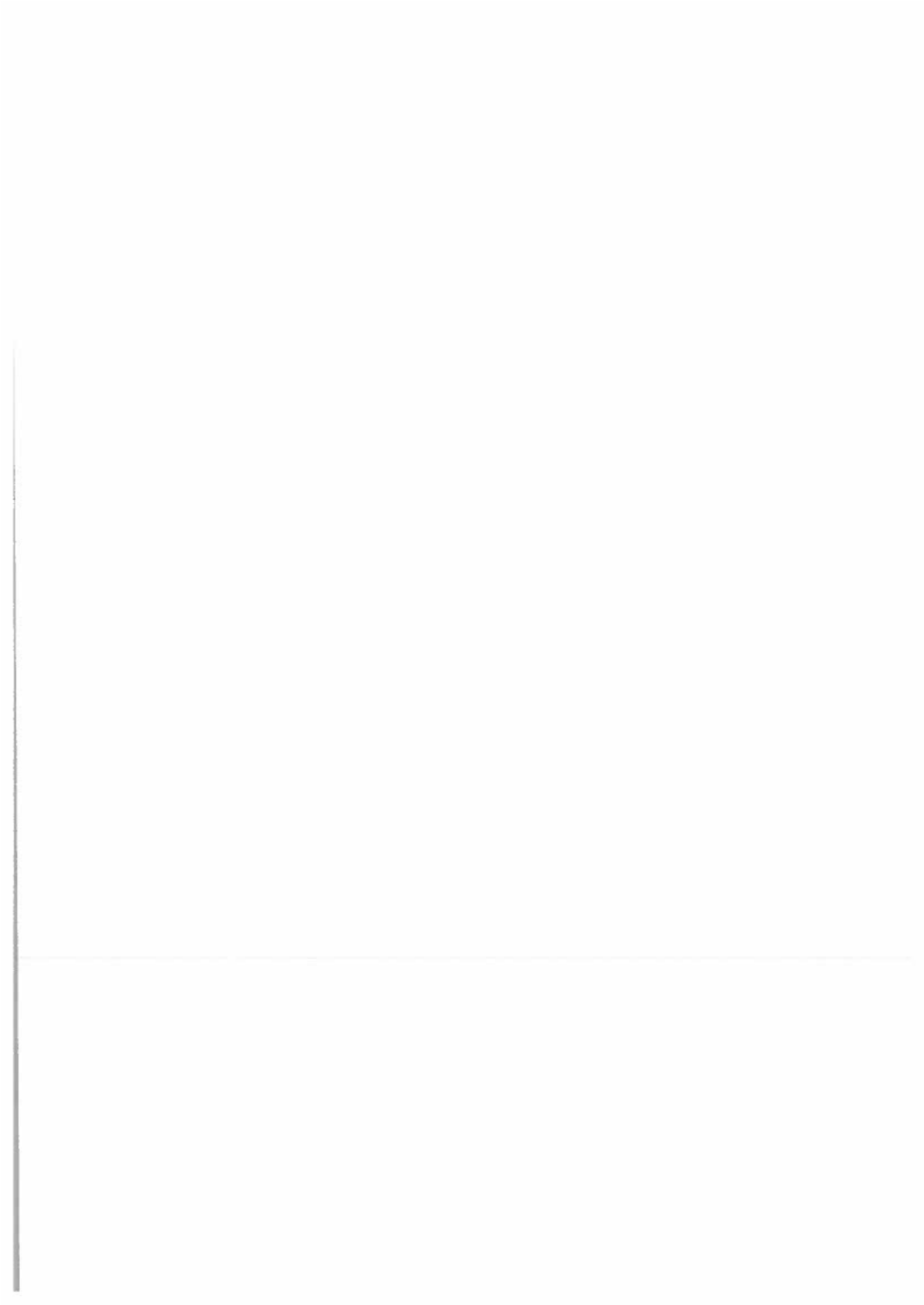
CPP

1. La articolul 318, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alin.(15¹), cu următorul cuprins:

„(15¹) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, instanța verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art.280 - 282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. În acest caz, instanța poate dispune una dintre soluțiile prevăzute la alin. (15) sau poate dispune soluția prevăzută la art.341 alin.(7) pct.2 lit.c).”

2. La articolul 318, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin.(15) este definitivă. Încheierea prin care s-a pronunțat soluția de desființare a soluției de renunțare la urmărire penală și de începere a judecării prevăzută la alin.(15¹) poate fi atacată în condițiile prevăzute la art.341 alin.(9) și (10).”

Proiect de act normativ pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Art. roman. - Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (1) și (2) ale articolului 112¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, instanța își formează convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.

(2) Confiscarea extinsă se dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței. Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate către terți, dacă aceștia știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului a fost evitarea confiscării.”

- texte neanalizate ex-ante, însă transpun directiva confiscare PL-x nr. 537/2017 - Proiect de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transpunerii unor directive ale Uniunii Europene

2. La articolul 154 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 6 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;”

- texte analizate ex-ante, declarate constituționale în raport cu criticile formulate, dar care comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității lor cu reglementările și jurisprudența Uniunii Europene. De asemenea, textul poate pune probleme din punct de vedere al coerenței reglementării în materie penală și al asigurării efectului disuasiv al reglementărilor în domeniul dreptului penal.

3. La articolul 290, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 1 an de la data săvârșirii acesteia.”

- texte analizate ex-ante, declarate constituționale în raport cu criticile formulate, dar care comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității lor cu reglementările Uniunii Europene. De asemenea, textul poate pune probleme din punct de vedere al coerenței reglementării în materie penală și al asigurării efectului disuasiv al reglementărilor în domeniul dreptului penal.

4. Articolul 298 se abrogă.

- abrogare analizată ex-ante, declarată constituțională în raport cu criticile formulate, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul poate pune probleme din punct de vedere al coerenței reglementării în materie penală și al asigurării efectului disuasiv al reglementărilor în domeniul dreptului penal.

5. La articolul 308, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 295 și art. 297 - 300 au produs un prejudiciu material, iar făptuitorul acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, limitele prevăzute la alin. (2) se reduc la jumătate.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică tuturor persoanelor care au comis împreună una dintre faptele prevăzute de alin. (1), indiferent dacă plata a fost efectuată doar de unul sau o parte dintre aceștia.”

- abrogare analizată ex-ante, declarată constituțională în raport cu criticile formulate, la o primă analiză, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul poate pune probleme din punct de vedere al coerenței reglementării în materie penală și al asigurării efectului disuasiv al reglementărilor în domeniul dreptului penal.

6. Articolul 309 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 309. - Dacă faptele prevăzute la art. 295, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o treime.”

- abrogare analizată ex-ante, declarată constituțională în raport cu criticile formulate, la o primă analiză, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul poate pune probleme din punct de vedere al coerenței reglementării în materie penală și al asigurării efectului disuasiv al reglementărilor în domeniul dreptului penal.

Art. roman. - Articolul 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. roman. - Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009 cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta transpune art. 5 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.

Act normative pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a altor acte normative

Art. I. - Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin.(3) - (5) cu următorul cuprins:

„(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Persoanele din cadrul autorităților publice nu se pot referi la persoanele suspectate sau inculpate ca și cum acestea ar fi vinovate decât în cazul în care există o hotărâre definitivă de condamnare cu privire la acele fapte.

(4) Prin excepție, în cursul urmăririi penale sau al judecării, organele de urmărire penală sau instanța de judecată pot comunica public date despre procedurile penale care se desfășoară doar atunci când datele furnizate justifică un interes public prevăzut de lege sau acest lucru este necesar în interesul descoperirii și aflării adevărului în cauză.

(5) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni.”

Din analiza noastră, numai alineatele (3), (4) și (6) au fost contestate și confirmate prin controlul ex ante realizat prin Decizia CCR 633/2018, cele ale alin. (5), (7) și (8) nefăcând obiectul controlului de constituționalitate. Textele au fost inițiate de Parlament (PL-x 373/2018) pentru a transpune Directiva 2016/343 (prezumția) - aspect confirmat și de CCR ex ante (pct. 282 din considerente), dar nu se regăsesc și în PL-x 537/2017, proiect de lege inițiat de Guvern în vederea transpunerii Directivelor „confiscarea” și „prezumția”. De analizat în continuare dacă textele pot exista autonom în lipsa alin(5), (7) și (8), ale Parlamentului, nepreluate în text, deoarece din analizele prelabile nu ar rezulta că ar fi fost necesare.

2. La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nicio declarație nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului în nicio fază a procesului penal, neputând constitui o circumstanță personală care să întemeieze convingerea organelor judiciare că persoana este vinovată de săvârșirea infracțiunii pentru care este cercetată și nu poate fi utilizată la coroborarea probelor.”

Textul a fost supus controlului ex ante, fiind declarat constituțional prin Decizia CCR 633/2018; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția. A fost inițiat de Parlament (PL-x 373/2018) pentru a transpune Directiva 2016/343 (prezumția),

dar nu se regăsește și în PL-x 537/2017, proiect de lege inițiat de Guvern în vederea transpunerii Directivelor „confiscarea” și „prezumția”. De analizat textul din perspectiva transpunerii sau nu a directivei “prezumția”, din analizele prealabile nu ar rezulta că acest text ar fi fost necesar.

3. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal, cu respectarea principiului egalității de arme.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate ; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene.

4. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 21. - (1) Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, până la începerea cercetării judecătorești.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Realizează punerea de acord cu Decizia CCR nr. 257/2017.

5. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Avocatul - Art. 31. - Avocatul asistă sau reprezintă părțile ori subiecții procesuali pe tot parcursul procesului, în condițiile legii.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene.

6. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Excepțiile de necompetență - Art. 47. - (1) Excepția de necompetență materială și cea de necompetență după calitatea persoanei pot fi ridicate în tot cursul procesului penal, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(2) Excepția de necompetență teritorială poate fi invocată până la începerea cercetării judecătorești.

(3) Excepțiile de necompetență pot fi invocate din oficiu, de către procuror, de către persoana vătămată sau de către părți.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Realizează punerea de acord cu Decizia CCR nr. 302/2017

7. La articolul 94, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 94. -

(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.

.....
(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru o durată de cel mult 20 de zile, de la data solicitării.

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Deși în proiect nu poate fi inclus și textul ce modifică alin. (7) - întrucât acesta a fost declarat neconstituțional ex ante, este de analizat dacă alin. (1) și (4) pot fi incluse în proiect deoarece au caracter autonom, vizând alt obiect de reglementare.

8. La articolul 103, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea de condamnare, de aplicare a unei măsuri educative de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de aplicare a unei măsuri educative, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.”

Textul a fost supus controlului ex ante, fiind declarat constituțional prin Decizia CCR 633/2018; poate comporta discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția. A fost inițiat de Parlament (PL-x 373/2018) pentru a transpune Directiva 2016/343 (prezumția), dar nu se regăsește și în PL-x 537/2017, proiect de lege inițiat de Guvern în vederea transpunerii Directivelor „confiscarea” și „prezumția”. De analizat textul din perspectiva transpunerii sau nu a directivei ”prezumția”, din analizele prelabile nu ar rezulta că acest text ar fi fost necesar.

9. Articolul 125 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Martorul amenințat

Art. 125. - În cazul în care există probe sau indicii temeinice că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a martorului ori a unui membru de familie al acestuia ar putea fi puse în pericol ca urmare a datelor pe care le furnizează organelor judiciare sau a declarațiilor sale, organul judiciar competent acordă acestuia statutul de martor amenințat și dispune una ori mai multe dintre măsurile de protecție prevăzute la art. 126 sau 127, după caz.”

Deși comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct. 483 - 484 din Decizia 633/2018). De asemenea, cu toate că textul propus trimite la prevederile art. 126, iar acestea au făcut obiectul unor modificări prin PL-x 373/2018 ce nu se regăsesc și în

prezentul proiect, el poate fi inclus singur întrucât are obiect de reglementare distinct și caracter autonom.

(În esență, modificarea propusă vizează înlocuirea sintagmei „există o suspiciune rezonabilă” cu sintagma „există probe sau indicii temeinice”, inițiatorul (PL-x 373/2108) apreciind că pentru a dobândi calitatea de „martor amenințat” nu este suficientă existența unei suspiciuni rezonabile că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a martorului ori a unui membru de familie al acestuia ar putea fi puse în pericol, ci este nevoie de probe sau indicii temeinice cu privire la pericolul care trebuie anticipat, deci este necesar un standard de probă mai ridicat.)

Este de analizat în continuare din perspectiva conformității cu reglementările Uniunii Europene.

10. La articolul 138, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Prin livrare supravegheată se înțelege tehnica de supraveghere și cercetare prin care se permit intrarea, circulația sau ieșirea de pe teritoriul țării a unor bunuri în privința cărora există indicii temeinice cu privire la caracterul ilicit al deținerii sau obținerii acestora, sub supravegherea ori cu autorizarea autorităților competente, în scopul investigării unei infracțiuni sau al identificării persoanelor implicate în săvârșirea acesteia.”

Deși comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct.487, 489, 491 din Decizia 633/2018). (În esență, modificarea propusă vizează înlocuirea sintagmei „există o suspiciune” cu sintagma „există probe sau indicii temeinice”, inițiatorul (PL-x 373/2108) apreciind că pentru a se aplica această tehnică de supraveghere nu este suficient să existe o suspiciune rezonabilă că deținerea sau obținerea respectivelor bunuri are caracter ilicit, ci sunt necesare indicii temeinice în acest sens.)

Este de analizat în continuare din perspectiva conformității cu reglementările Uniunii Europene

11. La articolul 139 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) există indicii temeinice cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la alin.(2);”

Deși comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct.494, 497, 499 din Decizia 633/2018). Este de analizat în continuare din perspectiva conformității cu reglementările Uniunii Europene.

12. La articolul 139, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți și de subiecții procesuali principali, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții.”

Deși comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct.503, 505 din Decizia

633/2018). Este de analizat în continuare din perspectiva conformității cu reglementările Uniunii Europene.

13. „La articolul 139, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

(3¹) Înregistrările de pe camerele de supraveghere, precum și cele realizate în locuri publice pot constitui mijloace de probă.”

Textul a fost supus controlului ex ante, fiind declarat constituțional prin Decizia CCR 633/2018, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textele pot exista autonom.

14. La articolul 146¹, alineatul (5) se abrogă.

Abrogarea a supusă controlului ex ante, fiind declarată constituțională prin Decizia CCR 633/2018 (pct.554), nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Abrogarea nu afectează alte norme.

15. La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane, comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”

Deși poate comporta discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct.572) din Decizia 633/2018). Este de analizat în continuare din perspectiva conformității cu reglementările Uniunii Europene.

16. La articolul 172, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Participarea nemijlocită a experților independenți autorizați, observațiile acestora față de obiectivele expertizei, materialele de expertizat, metodele utilizate, analizele efectuate și concluziile se consemnează în raportul de expertiză al experților desemnați, în obiecțiuni sau într-un raport de expertiză independent.”

Verificate ex-ante, conforme cu Constituția, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Încă se analizează caracterul autonom, prin raportare la alineatele nepreluate, deoarece fie au fost declarate neconstituționale alin. (4) și (12), fie nu au făcut obiectul controlului ex ante (alin.7).

17. La articolul 209, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Suspectului sau inculpatului reținut i se înmânează împreună cu un exemplar al ordonanței prevăzute de alin. (10), la cerere, și o copie a întregului material probator administrat.”

Verificate ex-ante, conforme cu Constituția, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene.

18. La articolul 223, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru aprecierea stării de pericol concret pentru ordinea publică, prin propunerea de arestare preventivă și în hotărârea judecătorească prin care se dispune această măsură preventivă trebuie indicate circumstanțe reale și personale din care să rezulte amenințarea efectivă, reală și iminentă asupra ordinii publice. În justificarea unei astfel de măsuri nu pot fi invocate și reținute argumente generale și abstracte.”

Verificate ex-ante, conforme cu Constituția, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Încă se analizează caracterul autonom, pentru următoarele considerente:

În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) există o dispoziție modificatoare care trimite la art. 223 [implicit și la alin. (3)], anume art. 1 pct. 129 (ce modifică art. 218 alin. (1) GPP, eliminând referirea la judecătorul de cameră preliminară în contextul în care această etapă a procesului penal este înlocuită prin PL-x 373/2018 cu o procedură de verificări prealabile ce se realizează chiar de judecătorul fondului).

De asemenea, textul propus nu conține norme de trimitere către alte dispoziții ale CPP.

CCR s-a pronunțat ex ante numai asupra unora dintre intervențiile operate de PL-x 373/2018 în privința art. 223 CPP. Astfel, CCR a declarat constituțional alin. (3) (nou-introdus) și neconstituțională modificarea adusă alin. (2) și nu a fost sesizată asupra modificării alin. (1).

Însă, întrucât reglementează aspecte diferite de cele ce fac obiectul alin. (1) și (2) (acestea vizând condițiile în care se poate dispune arestarea preventivă (alin. (1), respectiv cazurile în care această măsură se justifică pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică), textul propus poate fi considerat autonom, așa încât poate fi preluat singur, fără a afecta caracterul unitar al reglementării.

19. La articolul 249, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse, luarea de către procuror a măsurilor asigurătorii pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestor bunuri este obligatorie.”

Textul nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate prin Decizia CCR nr.633/2018, însă transpune directiva „confiscarea”; a fost preluat în Plx.373/2018 din proiectul anterior propus de Guvern (devenit Plx.537/2017). Are caracter autonom și nu nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene.

20. La articolul 265, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alin. (13) și (14), cu următorul cuprins:

„(13) Înainte de punerea în executare a mandatului de aducere față de suspect sau inculpat, acestuia i se aduce la cunoștință învinuirea prin înmânarea unei ordonanțe de efectuare în continuare a urmăririi penale față de suspect, respectiv ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale și i se pune în vedere că are dreptul să nu dea nicio declarație și să își angajeze un avocat.

(14) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (13) va fi consemnată de organul de aducere într-un proces-verbal care va fi semnat de către suspect sau inculpat și de organul

de aducere. În caz că suspectul sau inculpatul refuză semnarea, organul de aducere va consemna motivul refuzului.”

Verificate ex-ante, conforme cu Constituția, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Încă se analizează caracterul autonom, pentru următoarele considerente:

În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) nu există dispoziții modificatoare care să trimită expres la art. 265 alin. (13) și (14). De asemenea, textul propus nu conține norme de trimitere către alte dispoziții ale CPP.

CCR s-a pronunțat ex ante numai asupra unora dintre intervențiile operate de PL-x 373/2018 în privința art. 265 CPP, nefiind sesizată și cu privire la modificarea alin. (2).

Având însă în vedere că alin. (2) reglementează condițiile în care se poate dispune aducerea cu mandat a suspectului sau inculpatului, iar alin. (13) și (14) reglementează obligațiile ce revin persoanei căreia i se încredințează executarea mandatului de aducere cu ocazia executării mandatului, este de analizat dacă textul propus poate fi preluat singur, fără a afecta caracterul unitar al reglementării.

21. La articolul 281 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) competența materială și după calitatea persoanei, a organului de urmărire penală, competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când urmărirea penală, respectiv judecata a fost efectuată de un organ de urmărire penală/o instanță necompetentă după materie sau calitatea persoanei;”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul are caracter autonom. Realizează punerea de acord cu Decizia CCR nr. 257/2017.

22. După articolul 287 se introduce un nou articol, art. 287¹, cu următorul cuprins:

Trimiterea în format electronic a unor acte de sesizare

Art. 287¹. - Rechizitoriul, precum și orice alt act de sesizare a instanței sau a judecătorului de drepturi și libertăți se trimit acestora de către procuror și în format electronic.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul are caracter autonom.

23. La articolul 290, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru ca o persoană să beneficieze de dispozițiile referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă denunțul trebuie să fie depus într-un termen de maximum un an de la data la care persoana a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.”

Deși comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția, criticile formulate de Comisie au fost invocate și de autorii obiecției de neconstituționalitate, fiind apreciate ca neîntemeiate de CCR în cadrul controlului ex ante (pct. 777, 780, 781 din Decizia 633/2018). Trebuie analizat în continuare, însă, conformitatea cu reglementările Uniunii Europene.

De asemenea, trebuie analizat caracterul autonom, pentru următoarele considerente:

În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) nu există dispoziții modificatoare care să trimită expres la art. 290 alin. (1¹). De asemenea, textul propus nu conține norme de trimitere către alte dispoziții ale GPP. PL-x 373/2018 a operat asupra art. 290 CPP două completări, introducând alin. (1¹) - examinat ex ante de către CCR și declarat constituțional în forma propusă, și alin. (1²) - care însă nu a făcut obiectul sesizării ex ante a Curții.

Însă, întrucât alin. (1¹) și (1²) reglementează aspecte diferite (alin. (1²) vizează valoarea probatorie a denunțului, stabilind în esență că acesta nu poate întemeia singur, necoroborat cu alte probe, hotărârea de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei sau amânare a aplicării pedepsei), este de analizat dacă textul propus are caracter autonom față de cel al alin. (1²).

24. La articolul 312, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Procurorul dispune suspendarea urmăririi penale numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a urmăririi penale.

(1²) Dacă nu se dispune suspendarea urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.”

Textul vizează transpunerea Directivei 2014/42/UE (confiscarea), fiind preluat din proiectul Guvernului, devenit PLx 537/2017. Nu a făcut obiectul controlului ex-ante, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul are caracter autonom.

25. După alineatul (1) al articolului 367 se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Instanța dispune suspendarea judecării numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a judecării.

(1²) Dacă nu se dispune suspendarea judecării, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.

Textul nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate prin Decizia CCR nr.633/2018, nefiind cuprins, de altfel, nici PL-x 373/2018; însă transpune directiva „confiscarea”, fiind preluat din proiectul anterior propus de Guvern (devenit Plx.537/2017).

26. Alineatul (4) al articolului 367 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus cu privire la suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu contestație la instanța ierarhic superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror, părțile și persoana vătămată prezente, și de la comunicare, pentru părțile sau persoana vătămată care lipsesc. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.”

Textul nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate prin Decizia CCR nr.633/2018, nefiind cuprins, de altfel, nici PL-x 373/2018; însă transpune directiva „confiscarea”, fiind preluat din proiectul anterior propus de Guvern (devenit Plx.537/2017).

27. La articolul 396, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea sau aplicarea unei măsuri educative, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea, încetarea procesului penal.”

Verificate ex-ante, conforme cu Constituția, nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Încă se analizează caracterul autonom, pentru următoarele considerente:

Din analiza noastră, în cazul art. 396 CPP au făcut obiectul controlului ex ante realizat prin decizia CCR 633/2018 alineatele (1) - (4), alin. (1) fiind declarat constituțional, iar alin. (2) - (4) fiind declarate neconstituționale.

În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) nu există dispoziții modificatoare care să trimită expres la art. 396 alin. (1) CPP.

De asemenea, textul propus nu conține norme de trimitere către alte dispoziții ale CPP. În considerarea celor de mai sus, și întrucât textul propus vizează doar enumerarea limitativă a soluțiilor pe care instanța, hotărând asupra învinuirii, le poate pronunța (introducând între acestea și soluția aplicării unei măsuri educative), iar acest aspect este diferit de cele fac obiectul alin. (2) - (4) (ele reglementau condițiile în care se poate dispune fiecare dintre soluțiile enumerate la alin. (1), omițând însă să stabilească și standardul de probațiune necesar, acesta constituind și motivul pentru care au fost declarate neconstituționale ex ante) - se poate aprecia că textul propus are caracter autonom față de cel al alin. (2)-(4), așa încât poate fi promovat distinct de acestea, fără a afecta caracterul unitar al reglementării.

28. La articolul 421 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Instanța de apel nu poate desființa sentința primei instanțe prin care s-a dispus achitarea inculpatului și nu poate pronunța o hotărâre de condamnare direct în apel decât dacă sunt readministrare probe sau administrate probe noi care să conducă la desființarea soluției de achitare a primei instanțe pentru infirmarea motivelor pentru care a fost dispusă achitarea.”

Verificate ex-ante și declarate constituționale în raport de criticile formulate; nu comportă discuții din perspectiva avizului Comisiei de la Veneția și a conformității cu reglementările Uniunii Europene. Textul are caracter autonom.

29. La articolul 557, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut la art.466 alin.(1), iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”

Acest text nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate, însă textele sunt propuse pentru a transpune Directiva 2016/343/UE (presupunția de nevinovăție), deci se mențin, cu observația de tehnică legislativă că nr.alineatului trebuie să fie 1², deoarece alin.1¹ există - chiar dacă este în prezent abrogat. Textul a fost preluat în PL-x 373/2018

din PL-x 537/2017 (Guvern), ce vizează transpunerea Directivelor „prezumția” și „confiscarea”.

Articol II.- Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articol III.- După alineatul (3) al articolului 79 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.513 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate încunoștințează judecătorul delegat cu executarea despre orice împiedicare ori întârziere survenită în cursul executării unei confiscări speciale sau confiscări extinse, pe baza informațiilor periodice primite de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte autorități competente cu punerea în executare a acestor măsuri de siguranță.”

Nu a făcut obiectul PL-x 373/2018, nici al controlului CCR ex ante. Textul propus vizează transpunerea Directivei privind confiscarea. Textul este preluat în redactarea din PL-x 537/2017 (Guvern), ce vizează transpunerea Directivelor „prezumția” și „confiscarea”.

Art. IV - Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate este desemnată ca autoritate națională competentă să centralizeze datele primite de la autorități în ceea ce privește măsurile asigurătorii, confiscările speciale și confiscările extinse dispuse în cursul procedurilor judiciare penale și să realizeze statistici pe care le transmite anual, prin intermediul Ministerului Justiției, Comisiei Europene, în aplicarea art. 11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.

Nu a făcut obiectul PL-x 373/2018, nici al controlului CCR ex ante. Textul propus vizează transpunerea Directivei privind confiscarea. Textul este preluat în redactarea din PL-x 537/2017 (Guvern), ce vizează transpunerea Directivelor „prezumția” și „confiscarea”.

*
* *

Prezenta lege transpune în legislația națională art.4 alin.(2), art.(9) și art.11 Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 127 din 29 aprilie 2014, precum și art.8 alin.(4) din Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 65 din 11 martie 2016.

Alte texte validate în controlul de constituționalitate ex-ante, dar care nu su fost incluse, pentru următoarele argumente:

1.La articolul 159 alineatul (14), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

- „b) dacă există indicii temeinice că în spațiul în care urmează a se efectua percheziția se află o persoană a cărei viață sau integritate fizică este pusă în pericol;
- c) dacă există indicii temeinice că persoana căutată s-ar putea sustrage procedurii.”

Din analiza noastră, în cazul art. 159 au făcut obiectul controlului ex ante (Decizia nr. 633/2018) alin. (8¹) și (14), alin. (8¹) fiind declarat neconstituțional, iar alin. (14) fiind declarat constituțional; alin. (13) - vizat și el de PL-x 373/2018 - nu a fost contestat ex ante. Prin urmare, neputând rupe unitatea reglementării, și nici legifera distinct, acest text trebuie eliminat cu totul. Astfel, întrucât în alin. (13) (forma în vigoare) se utilizează în privința condițiilor ce se cer a fi îndeplinite pentru ridicarea de obiecte sau înscrisuri - altele decât cele care au legătură cu fapta pentru care se efectuează urmărirea penală și cele a căror circulație/deținere este interzisă - criteriul existenței unei „suspiciuni” că acestea pot avea o legătură cu săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, în vreme ce alin. (14) lit. b) și c) - în redactarea propusă - înlocuiesc acest criteriu cu cel al „existenței unor indicii temeinice”, apreciem că textul propus - în măsura în care va fi adoptat singur în această formă - va crea premisele unei situații de incoerență legislativă în cadrul aceleiași instituții juridice (percheziția domiciliară). Așa fiind, pentru a asigura un caracter unitar reglementării apreciem necesară eliminarea textului propus.

2.La articolul 218, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică.”

Întrucât în viziunea inițiatorilor PL-x 373/2018, acest text se corelează cu alte modificări pe care PL-x 373/2018 le aduce regimului măsurii arestării preventive și a arestului la domiciliu, modificări ce nu se regăsesc în tabel (și nici nu ar putea fi preluate, întrucât fie au fost declarate neconstituționale ex ante - cazul modificării propuse în privința art. 223 alin. (2) CPP - a se vedea Decizia CCR 633/2018 par. 706, fie nu au fost supuse controlului ex ante - modificarea adusă art. 223 alin. (1) CPP), pentru a nu afecta caracterul unitar al reglementării apreciem că textul propus trebuie eliminat cu totul.

Astfel, în PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) nu există dispoziții modificatoare care să trimită expres la art. 218 alin. (1¹). De asemenea, textul propus nu conține norme de trimitere către alte dispoziții ale CPP. Cu toate acestea, textul propus nu are caracter autonom, căci în viziunea inițiatorilor PL-x 373/2018 introducerea sa în CPP se corelează cu alte modificări aduse regimului măsurilor preventive privative de libertate [avem în vedere în special modificările operate prin art. 1 pct. 138 și 139 în privința condițiilor în care se poate dispune arestarea preventivă (art. 223 alin. (1) CPP) și a cazurilor în care această măsură se justifică pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică (art. 223 alin. (2) CPP)], unele dintre ele, declarate neconstituționale (art. 1 pct. 139 din PL-x 373/2018, de ex.). Așa fiind, pt. a nu afecta caracterul unitar al reglementării propuse prin PL-x 373/2018, apreciem că textul alin. (1¹) al art. 218 CPP (nou-introdus) trebuie eliminat.

3. La articolul 318, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alin. (15¹), cu următorul cuprins:

„(15¹) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, instanța verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280 - 282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. În acest caz, instanța poate dispune una dintre soluțiile prevăzute la alin. (15) sau poate dispune soluția prevăzută la art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c.)”

Din analiza noastră în cazul art. 318 au făcut obiectul controlului ex ante realizat prin Decizia CCR 633/2018 alin. (15¹) și (16), fiind declarate constituționale, iar alin. (10), (12), (12¹) (13) - (15), (17) și (18) nu a fost contestate. Prin urmare, neputând rupe unitatea textului, și nici legifera distinct, acest punct trebuie eliminat cu totul. În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) există o dispoziție modificatoare care trimite la art. 318 alin. (15¹), și anume art. 1 pct. 205 din proiect (ce modifică art. 318 alin. (16) CPP).

De asemenea, textul propus conține norme de trimitere către alte dispoziții ale CPP, unele dintre acestea făcând obiectul unor modificări prin PL-x 373/2018, ce nu se regăsesc însă în prezentul document [e.g. art. 318 alin. (15) CPP].

În considerarea acestor aspecte, și în rucât introducerea alin. (15¹) trebuie analizată într-un context mai larg, al reconfigurării operate de PL-x 373/2018 în privința fazei judecătii, prin eliminarea camerei preliminare și înlocuirea acesteia cu o procedură de verificări prelabile realizate chiar de judecătorul fondului, apreciem că textul propus nu are caracter autonom și nu poate fi promovat singur, pentru că în acest caz s-ar afecta caracterul unitar al reglementării.

4. La articolul 318, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin.(15) este definitivă. Încheierea prin care s-a pronunțat soluția de desființare a soluției de renunțare la urmărire penală și de începere a judecării prevăzută la alin. (15¹) poate fi atacată în condițiile prevăzute la art.341 alin.(9) și (10).”

Din analiza noastră în cazul art. 318 au făcut obiectul controlului ex ante realizat prin Decizia CCR 633/2018 alin. (15¹) și (16), fiind declarate constituționale, iar alin. (10), (12), (12¹) (13) - (15), (17) și (18) nu a fost contestate. Prin urmare, neputând rupe unitatea textului, și nici legifera distinct, acest punct trebuie eliminat cu totul.

În PL-x 373/2018 (forma trimisă la promulgare) nu există dispoziții modificatoare care să trimită expres la art. 318 alin. (16). De asemenea, textul propus conține norme de trimitere către prevederi ale CPP, unele dintre acestea făcând obiectul unor modificări prin PL-x 373/2018, ce nu se regăsesc însă în prezentul document [art. 318 alin. (15), art. 341 alin. (9) și (10) CPP]. În considerarea acestor aspecte, și întrucât modificarea alin. (16) trebuie analizată într-un context mai larg, al reconfigurării operate de PL-x 373/2018 în privința fazei judecării, prin eliminarea camerei preliminare și înlocuirea acesteia cu o procedură de verificare prelabile realizate chiar de judecătorul fondului, apreciem că textul propus nu are caracter autonom și nu poate fi promovat singur, pentru că în acest caz s-ar afecta caracterul unitar al reglementării.

5. Introducerea după Capitolul I din Titlul III - „Judecata” al Părții speciale a unui capitol nou, Cap. I¹ - Verificări prelabile la judecata în primă instanță, cuprinzând art.370¹ - 370⁵, nu poate fi preluată pentru următoarele considerente:

1. Din analiza noastră dispozițiile referitoare la art. 370¹ - art. 370⁴ (nou-introduse) nu au făcut obiectul controlului ex ante realizat prin decizia CCR 633/2018.

2. La Titlul III al P. Speciale, Capitolul I¹ (art. 370¹ - 370⁵) - propus a fi introdus - este nou, este identic ca redactare cu PL-x Parlament, nu este autonom, ci presupune necesitatea operării altor modificări asupra dispozițiilor de lege lata, modificări care nu sunt însă incluse în textul de lege ferenda analizat. Astfel, între dispozițiile modificate prin PL-x Parlament există numeroase dispoziții care trimit la prevederi aparținând Capitolului I¹ (art. 370¹ - 370⁵), aceste dispoziții ar fi necesare, însă nu sunt incluse în textul de lege ferenda analizat.

De exemplu, concomitent introducerii Capitolului I¹ (art. 370¹ - 370⁵):

(i) ar fi necesară introducerea dispozițiilor privitoare la abrogarea C. Prel. (Titlul II al P. Speciale); or, aceste dispoziții, deși se regăsesc în PL-x Parlament (pct. 224), lipsesc din textul de lege ferenda analizat (tabel);

(ii) ar fi necesară modificarea unor articole aflate în vigoare (e.g.: art. 48 - declinarea competenței; art. 281 - 282 - regimul nulităților; art. 334 - redeschiderea urmăririi penale; art. 386 - schimbarea încadrării juridice; aceste prevederi fac trimitere în prezent la C. Prel., iar de lege ferenda ar trebui să facă trimitere la procedura verificărilor prelabile reglementată în Capitolul I¹). Or, asupra acestor instituții textul de lege ferenda analizat nu intervine;

(iii) ar fi necesară reglementarea prin dispoziții tranzitorii a situației proceselor aflate în curs, în care s-a realizat deja sesizarea j.c.l.; de altfel, CCR în decizia ex ante (633) a constatat neconstituționalitatea art. II din PL-x Parlament tocmai pe motivul că nu reglementează aceste aspecte.

3. Nu în ultimul rând, redactarea Capitolul I¹ (art. 370¹ - 370⁵) ridică ea însăși probleme de tehnică legislativă și de conținut. Spre ex., art. 370⁵ stabilește că „indiferent de soluția pronunțată în cursul verificării prealabile” dacă se constată că actele și probele efectuate/administrate în cursul cercetării penale (mai potrivită și consacrată este sintagma „urmărire penală”) sunt „lovite de nulitate”, acestea sunt eliminate din cauză.

Or, „probele” nu pot fi lovite de nulitate, fiind elemente de fapt (eventual mijloacele de probă pot fi lovite de nulitate dacă actele prin care s-au dispus, procedeele probatorii prin care s-au obținut sau modul cum au fost administrate sunt contrare legii.

De asemenea, câtă vreme prin sintagma „lovit de nulitate” se înțelege un act „afectat de nulitate” (indiferent că este vorba de o nulitate absolută sau de o nulitate relativă) - vezi art. 280 alin. (2) care folosește aceeași sintagmă - soluția propusă înfrânge autoritatea lucrului judecat pt. acele nulități absolute/relative care au fost invocate în procedura verif. prealabile, dar pe care instanța nu le-a respins definitiv, iar în cazul nulităților relative, care nu pot fi invocate oricând, ci numai într-un anumit termen, soluția propusă vine în contradicție cu regimul nulității relative (vezi art. 282 alin. (2)).

Totodată, dispozițiile art. 370⁵ lipsesc în parte de utilitate procedura verif. prealabile din moment ce, potrivit lor, în cazul respingerii cererilor și excepțiilor vizând legalitatea administrării probelor/efectuării actelor de urm. penală, nulitatea acestor acte poate fi readusă în discuție în cursul judecății.

6. Art.II.- Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Din analiza noastră, art.III a făcut obiectul controlului ex ante realizat prin Decizia CCR 633/2018, fiind declarant constitutional. Cu toate acestea, introducerea unui lui ridică probleme din perspectiva modificărilor propuse pentru art. 31 alin. (1) lit. f) din Legea. 304/2004, acesta trimitând la art. 250¹ alin. (1) , care, însă, a fost declarat neconstituțional ex ante (prin aceeași decizie nr.633). De asemenea, ridică probleme de corelare cu prevederi aflate în vigoare, pentru că art. 31 și art. 31¹ - în redactarea propusă prin textul de lege ferenda analizat - nu mai fac trimitere la camera preliminară (procedură existentă, însă, de lege lata). A se vedea, totodată și comentariile formulate cu privire la neintroducerea modificărilor privind camera preliminară, formulate mai sus.

Proiect de act normativ- pentru luarea unor măsuri referitoare la contestația în anulare reglementată de Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

„Art....(1) Contestația în anulare pentru motivul prevăzut de art. 426 lit. d) teza I C.p.p. împotriva hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în apel de către complete de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție după intrarea în vigoare a Codului de procedură penală și pentru care termenul de introducere a contestației în anulare s-a împlinit anterior datei de 29 noiembrie 2018 poate fi introdusă de oricare dintre titularii acestei căi de atac prevăzuți de art. 427 alin. (1) C.p.p., în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Dacă se admite contestația în anulare formulată în condițiile alin. (1), cursul termenului prescripției răspunderii penale se suspendă de la data desființării hotărârii a cărei anulare se cere și până la data pronunțării unei hotărâri ca urmare a rejudecării apelului”

